

Karine Tuil

Lucrurile omenești

Traducere din limba franceză
și note de Daniel Nicolescu

POLIROM
2021

Cuprins

Difracție	9
Teritoriul violenței	101
Raporturi umane.....	167
<i>Mulțumiri</i>	299

A doua zi dimineată, președinta a anunțat că va începe audierea domnișoarei Mila Wizman. Tânăra s-a apropiat de bară tremurând:

— N-o să reușesc.

— Ce așteptați de la acest proces?

— Recunoașterea răului care mi-a fost făcut.

— Aveți un iubit?

— Nu.

— Care era situația dumneavoastră în 2016?

— Eram în ultima clasă de liceu.

— În ce împrejurări l-ați întâlnit pe domnul Farel?

— În noaptea de 11 spre 12 ianuarie, l-am însoțit la o petrecere. Era politicos și drăguț, am avut încredere în el și am stat de vorbă. M-a îmbiat să beau, l-am refuzat, a insistat mult zicând că e o șampanie de mare clasă, am acceptat cupa pentru că mi-era rușine să fiu luată de fraieră, am băut-o. Se-nvârtea locul cu mine, îmi venea să vărs, am spus că ies să iau aer și s-a luat după mine, că cică e primejdios pentru o fată să meargă singură prin Paris. În timpul plimbării am vorbit și, după aceea, m-a rugat să aștept cinci minute, l-am văzut discutând cu un bărbat și făcând un schimb cu acesta. Când s-a întors, mi-a spus că luase niște iarbă și m-a îndemnat să fumez. Mi-a spus că putem fuma în siguranță într-o încăpere din preajmă, iar eu l-am urmat, pentru că nu știam cum să fac ca să nu par o idioată, dar și pentru că nu puteam să

mă întorc la petrecerea respectivă fără el. Mi se mai și suise bătura la cap...

— Aveți idee ce oră era când v-a propus Alexandre Farel să-l urmați?

— Cam 11, 12 noaptea, nu mai știu.

— Cât a durat?

— Nu mai știu, patruzeci de minute, poate mai mult, poate mai puțin.

— Poliția a susținut că există elemente care nu se potrivesc. Ați afirmat că nu luaserăți droguri, în vreme ce analizele toxicologice au demonstrat contrariul.

— Mi-era teamă că vor spune c-am fumat, că eram cu mintea dusă, nu voiam să întâmpin greutăți, mă temeam că vor spune că nu mă afluam într-o stare normală, chestii de-astea.

— Cu drogul cum a fost?

— Nu voiam să am probleme cu poliția.

— Până atunci avuseserăți?

— Nu, niciodată.

— În familia dumneavoastră fumează cineva?

— Nu. Mama este... cum să zic? Nici nu vrea s-audă de așa ceva!

— Aveți băutori în familie?

— Nu.

— Când vă aflați pe drum, domnul Farel a încercat să vă sărute, să vă strângă în brațe?

— Da. Mi-a pus mâna pe umăr.

— Și ce vă spunea?

— Că sunt drăguță, de-astea...

— V-a trecut brațul pe după gât.

— Da.

— L-ați lăsat?

— Nu chiar.

— Adică?

— I-am dat mâna deoparte, dar a insistat.

— Și nu ați comentat?

— Atunci și-a retras mâna.

— L-ați urmat în acea încăpere?

— Da, ca să fumez, doar atât. Îmi vuia capul din cauza alcoolului, nu beau niciodată, doamnă.

— Nu pe dumneavoastră vă judecăm, domnișoară, ci pe el. Așadar, acolo, ați fumat?

— Da, cinci minute.

— V-ați așezat pe jos?

— Da, pe niște cartoane. Alături era o ladă de gunoi.

— Și după aceea?

Mila plânge.

— V-a cerut să-i faceți o felație, nu-i așa?

— M-a apucat de gât și mi-a lipit fața de sexul lui.

Se zbuțumă, își freacă mâinile de pantaloni cu un tic nervos – e cât pe ce să se prăbușească.

— Ați fost de acord sau nu? Pasivă sau activă?

— N-am fost de acord!

— V-ați exprimat dezacordul prin cuvinte, printr-un gest?

— Înainte, îi spusese că am un prieten, dar n-am avut încotro, mi-a băgat...

Hohotește.

— Sexul în gură.

— Era în erjecție?

— Da.

— Vă durea?

— Mă ținea uite-așa de păr, parcă eram un câine în lesă, mă trăgea.

Rostește cuvintele însoțite de gesturi.

— Ați încuviințat?

— Eram îngrozită! Avea o privire de nebun, mi-a fost foarte frică.

- Ați strigat?
- Nu mai știu.
- Ați avut vreo pornire să-l sărutați?
- Nu!
- Cât a durat?
- Cam cinci minute.
- A ejaculat?
- Da. Pe fesele mele.
- Și-apoi?
- Apoi mi-a zis să mă lungesc și a prizat praf de pe burta

mea.

- Nu v-ați împotrivit?

— Mi-era frică. După aceea s-a apucat să-mi pipăie sânii și apoi a mers mai jos, am simțit că vrea să ajungă mai departe, insista.

- Și-atunci ați spus nu?

— Mi-era frică, nu puteam să scot un cuvânt! Parcă mă dedublasem, îmi vedeam corpul, dar nu mai eram acolo, mi-era groaznic de frică.

- Și după aceea? Ce s-a întâmplat?
- S-a pus peste mine ca să mă împiedice să plec.
- Vă manifestaserăți dorința de a pleca?
- Nu mai știu, nu-mi amintesc, mi-era frică.
- Erați îmbrăcată?
- Da, cu niște blugi.
- Și ce s-a întâmplat atunci?
- Mi-a zis: „Scoate-ți pantalonii”.
- V-a ordonat și ați făcut ce v-a zis.
- V-am mai spus, mi-era frică.
- Ce v-a zis?

Mila hohotea.

- A zis: „Dă-ți jos pantalonii”.
- N-ați putut fugi în clipa aceea?

— Nu. Mi-era prea frică.

— De ce?

— Când eram pe stradă, îmi spusese că, din cauza atentatelor, are mereu un cuțit la el.

— Și l-ați crezut?

— Da.

— Dar cuțitul ăsta l-ați văzut? Într-o primă fază ați declarat că v-a amenințat cu un cuțit, apoi n-a mai apărut nici un cuțit.

— Nu l-am văzut, dar știam că-l are, pentru că așa îmi spusese. Și-a șters lacrimile care-i șiroiau pe obraji.

— Sunt niște simple întrebări, domnișoară. Încerc să înțeleg.

— Ce era să fac? Când ai în față un individ care-ți spune *am un cuțit...*

— Vă era teamă că o să vă lovească?

— Da. Nu puteam să mă ridic. Mi-a scos chiloții.

— Și ce-ați făcut?

— Nimic.

— Pe urmă?

Nu răspunde.

— Vă penetrează?

— Își bagă degetele înăuntru.

— Vreți să spuneți că își bagă degetele în sexul dumneavoastră?

— Da.

— Durează mult?

— Nu. Însă mă durea, era un du-te-vino.

— Ați plâns?

— Nu știu, eram tulburată.

— A zis ceva?

— A zis să nu mă împotrivesc, c-o să-mi placă și că se va opri când o să am orgasm.

— V-a cerut ceva după aceea?

— După aceea m-a împins în spate și m-a penetrat cu sexul.

Plânge.

— Și-a pus prezervativ?

— Nu cred.

— Cum vă simțeați fizic în momentul acela? Erați amețită?

Conștientă?

— Buimacă.

— Ați simțit când a ejaculat?

Hohotele încremenesc lumea din sală.

— A ejaculat?

— Da, pe spate.

— Pe urmă?

— Și-a tras pantalonii la loc, eu m-am îmbrăcat. Apoi mi-a zis că merge la petrecere, eu am zis c-o să mă duc acasă.

— Ați ieșit din încăperea aceea și ați luat-o pe drum înapoi.

Ați rămas cu el, n-ați fugit?

— Nu, mi-era prea frică... V-am mai zis, credeam că are un cuțit. Afară mi-a spus că a fost doar un joc cu băieții și că de-asta îmi păstrează chiloții. Am izbucnit în plâns, cred că și-a cerut scuze. Apoi a plecat.

— În momentul acela, spuneți că l-ați văzut pe dealer.

— Da, m-a văzut plângând. Am comandat un taxi.

— De ce nu v-ați dus la comisariat?

— Eram îngrozită, voiam să vorbesc cu mama.

— Ce s-a întâmplat când ați ajuns acasă?

— Mama m-a auzit plângând, s-a trezit, m-a întrebat ce-am pățit, unde e tata, dacă mi-a făcut cineva rău, i-am povestit.

— Ea v-a sfătuit să depuneți plângere?

— Da.

— I-ați urmat sfatul?

— Nu, m-am dus să mă culc, mi-era somn.

— Îmbrăcată de stradă?

— Da. M-am prăbușit pe pat și am adormit.

— Când v-ați trezit, mama era lângă dumneavoastră.